בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רע"א 47395-01-21 בשותי ואח' נ' עיאס ואח' **19 מאי 2021**

לפני כבוד השופטת ברכה בר-זיו

המבקשות
1. ג'ומאנה בשותי ת"ז 040475915
2. נאדרה בשותי ת"ז 054483052

נגד

המשיבים
1. אדיב עיאס ת"ז 054395306
2. עו"ד יעקב סולומון - כונס נכסים
3. עו"ד שמעון רביב

נוכחים:
ב"כ המבקשות: עו"ד שמעון צח
המבקשות בעצמן
ב"כ משיבים 1 ו-3: עו"ד שמעון רביב
משיב 2: בעצמו

פרוטוקול

עו"ד רביב:

הואיל והחייבת היה לזכותה רק הערת אזהרה, פנינו לבית המשפט המחוזי בנצרת כדי לסלק את כל ההערות שמפריעות לרישום הזכויות על שם החייבת. היינו צריכים לעשות מה שהיא לא עשתה עשרות שנים. קיבלנו מספר החלטות מבית המשפט ופעלנו ליישם אותן. החייבת הייתה מעורבת בהליכים שפעלנו. החייבת לא הייתה מעורבת בהליכים אחרי פסק הדין, מלבד פניה שלי אליה לקבל את עמדתה ביחס למחיקה של הערות מסויימות. היא כמובן חתמה על אישור המסירה אבל לא עשתה דבר ובית המשפט נתן את החלטתו. אנו טוענים שהחייבת כל הזמן קיבלה מסמכים בקשר להוצאה לפועל.

עו"ד צח:

אני טוען שנת 2019 לא נעשה דבר ורק בשנת 2019 היא קיבלה מסמכים הביתה וגם הם מסמכים כאלה שלא היה מובן מהם כלום. בדקתי ואז גלינו לראשונה פסק דין שניתן בשנת 2012.

עו"ד רביב:

אני מציג את הפניות לחייבת החל משנת 2012.

עו"ד צח:

כל המסמכים שחברי מציג כעת לא הוגשו בתצהיר, למי ניתנו ומתי.
החייבת לא קיבלה שום מסמך עד שנת 2019.

<u>עו"ד רביב:</u>

היום כבר סילקנו את כל מה שעמד בפנינו, קיבלנו את ההסכמה של האפוטרופוס הכללי. כעת אנו במצב של אפשרות למימוש הנכס. התיק עצמו משנת 2004. כבר לפני שנה אפשר היה להתחיל לממש את הנכס. חלק מהתקופה בעלה המנוח של החייבת שילם כסף על החשבון אז לא היה טעם לנקוט בהליכים, כל עוד הוא עמד בחלק מההסכם. החייבת לא משלמת כלום מאז שהגישה את הבקשה. גם בית משפט קמא התייחס לכך. החייב העיקרי לא שילם בצורה סדירה.

<u>עו"ד סולומון:</u>

הוא היה משלם 500 ₪ לחודש, למיטב זכרוני.

<u>עו"ד רביב:</u>

אנו לא מוכנים להסכים לתשלום של 1,000 ₪ לחודש ע"י החייבת.

בית משפט קמא שמע את העדים ולא האמין לדברי החייבת. החייבת טענה בכל ההליכים כי היא חתמה על גב השיק. בישיבה האחרונה היא התכחשה לכך וטענה שזה זיוף. גם בתשובות לשאלון היא הודתה שחתמה על השיק ובחקירה אמרה שזה לא נכון ושזה זיוף. היא לא שיקרה בדברים שוליים אלא בדברים מהותיים.

לשאלת בית המשפט מדוע בית משפט קמא לא דן בבקשה לביטול פסק הדין אלא רק בבקשות ביניים לקראת ביטול פסק הדין, אני משיב שניתנו מספר החלטות שהצד השני מיהר להגיש עליהן בקשת רשות ערעור, מדובר על 4 בקשות. בית המשפט המחוזי קיבל את כל הבקשות והחזיר את התיק לבית משפט קמא. לאחר שבית משפט קמא סיים לשמוע את כל העדויות בבקשה לסעד זמני, הוא קבע את אשר קבע בצורה מאוד מפורשת. עם כל הרצון לסייע לחייבת, בית משפט קמא נתן החלטה מאוד שקולה וזהירה.

המדיניות של בתי המשפט זה שאמת המידה למתן רשות ערעור היא מצומצמת למקרים חריגים.

בית משפט קמא קובע שאין סיכוי לתביעה, סיכויים אפסיים.

עילת התביעה מופרכת. עילת התביעה היא שהתברר להם בדיעבד שניתן כנגדם פסק דין. בית משפט קמא כבר שמע את העדים. בית המשפט אומר שבהנחה שיוכיחו שלא ידעו על ההסכם, אומר בית המשפט בצדק שיש להם טענה לעורך הדין שלהם וזו לא עילה לביטול הסכם. בהנחה שהם צודקים, העילה שלהם היא לא ביטול פסק דין שנתן תוקף להסכם. עליהם לפנות נגד עורך הדין. עורך הדין ייצג אותם 8 שנים. הוא ייצג את כל המשפחה. הם ניצלו מצב מסויים שאב המשפחה הלך לעולמו, תיק בית המשפט בוער כולו. בנוסף הם ראו שבהסכם הפשרה מעל שמותיהם לא נמצאות חתימותיהם. הם בנו את התיק על טענה זו. בית משפט קמא צריך להיכנס לעניינים אלו כדי לשקול אם יש מקום לתביעה.

<u>עו"ד צח:</u>

נאמרים דברים שאין להם שחר. מטעים את בית המשפט ביודעין.

אתחיל מהסוף. עו"ד מוסא שייצג, לא היה לו ייפויי כח מהם. חברי חקר את המבקשות ולא חקר בנקודה זו.

<u>עו"ד רביב:</u>

חברי לא טען טענה זו.

<u>עו"ד צח:</u>

לא היה לו ייפויי כח לחתום על ההסכם. הם הגיעו לבית משפט ועורך הדין מצהיר בשמם שהוא יחתים אותם. מעולם לא הובא לידיעתם ההסכם הזה, לא ידעו עליו, ממילא לא הסכימו לו. הפעם הראשונה שההסכם הזה נגלה לעיניהם היה בשנת 2019 כשאני הוצאתי אותו מתיק ההוצל"פ. לכן הטענה שלהן היא שההסכם הזה בטל ומבוטל מחמת שלא הייתה לו הסכמה. יש פסיקה בעניין זה.

התביעה היא לביטול פסק דין. אם התביעה תתקבל, ממילא אין לחברי זכות לפעול בהוצל"פ, לכן במקביל הוגשה בקשה לצו מניעה. העיכוב הוא עיכוב הוצאה של המערערת מהבית שלה. זה לא עיכוב לכספים, זה לא עיכוב לעשות איזו שהיא פעולה, אלא עיכוב של הוצאה מבית מגורים ועל כך יש פסיקה חד משמעית שאומרת שמדובר בנושא של הוצאת מדירת מגורים, מעכבים את ההליכים עד לסיום ההליכים בתיק. אם התביעה תתקבל הרי ממילא והליכי הוצל"פ לא יעוכבו זה איון של התביעה. לכן חברי עומד על ההתנגדות שלו לדון בתיק העיקרי, כי הוא מבין שככה יהיה לו יותר סיכויים. הוא גם פתח בהליכי הוצל"פ דפקטו, מיד לאחר מתן ההחלטה של בית משפט קמא, עליה אנו מערערים.

מה שחברי לא מספר שזה שעד היום אין תצהיר נגדי של אדיב עיאס - הזוכה. לא לבקשה וגם לא לתביעה. אין אפילו תצהיר בתביעה העיקרית.

מה שחברי לא מספר, זה שבמהלך הדיון בבקשה לצו מניעה הוא לא חקר אפילו שאלה אחת למהות הבקשה. מה מהות הבקשה? אנחנו לא קיבלנו את הידיעה על פסק הדין, אלא בשנת 2019 לראשונה. על מה הוא חקר? האם יש חתימה על השיק או אין, על מה ניתן השיק? אנו לא דנים בתיק העיקרי שאליו צריך לחזור ככל שתתקבל הבקשה לביטול פסק הדין, אלא דנים רק בבקשה לביטול פסק דין ועל זה היה צריך לחקור וזה מה שעמד בפני בית משפט קמא.

אומר חברי, כי עו"ד מוסא אומר כך וכך. למה לא הביא אותו לדיון שיגיד את מה שאומר. כיצד חברי יודע מה עו"ד מוסא טוען. זו לא תביעה נגד עורך הדין שעשה מעשה בניגוד להרשאה, אלא לא הייתה לו הרשאה לחתום בשמי. הוא יכול לייצג אותי אבל לא לחתום בשמי. לא הייתה לו הרשאה בכתב לחתום. הייתה לו הרשאה אחת - מהמנוח בלבד ולא משתי המערערות.

חברי אומר שניצלנו הזדמנות וחיכינו שהמנוח ימות. זה אכזרי לומר זאת מאחר שהמנוח נפטר בייסורים לאחר שהיה חולה מספר שנים בבית. זה בדיוק הפוך. חודש אחרי שהמנוח נפטר, פתאום הם מקבלים הוצאה לפעול. הם חיכו שהמנוח ימות כדי שלא תהיה טענה מטעמו כי משהו לא תקין ושיוכל להוכיח שמה שהם אומרים אינו נכון.

בית משפט שאל מה נעשה משנת 2012 ואני שואל, מה נעשה משנת 2007 שאז הם מונו ככונסי נכסים. לא עשו דבר עד שהמנוח נפטר. הסיפור הזה שהלכו לבית המשפט ולקחו ועשו, זה הסתיים בשנת 2014

והמערערות לא ידעו על זה כלום. הן לא היו שותפות להליך, הן לא היו שותפות לשום דבר. הטריק הזה שהוא אומר ששלח מכתב, זה לא אומר שהחייבת עצמה הייתה מודעת למכתב. גם כאן לא ניתן תצהיר ואין שום ראיה שהחייבת ידעה. מדוע לא נעשה דבר משנת 2017 שלטענתם אז שלחו מכתב לחייבת וחיכו עד שנת 2019.

עניין של סיכויי התביעה - חברי מזלזל בעניין של סיכויי התביעה. יש הליך כזה שנקרא ביטול פסק דין והסיכויי לכך הוא גבוה ועובדה מרגע שלא ניתנה הסכמה לפסק דין ופסק הדין ניתן על סמך הסכם פשרה שלא ידעו עליו, לא הסכימו ולא נתנו אישור, הוא יבוטל. יש על כך פסיקה ענפה שאליה הפניתי בטיעוניי.

גם בעניין פסק דין BDS שהזכרתי בבקשה וגם בפסק דין לאה ידען, באופן חד משמעי בית המשפט העליון קובע שבמסגרת מקבילית הכוחות, כאשר יש לעשות איזון בין הסיכוי של התביעה לבין מאזן הנוחות, גובר מאזן הנוחות. מה מאזן הנוחות בעניינו? שלא יוציאו את המערערת מביתה, שכן אם יוציאו אותה מביתה, אין ערך לתביעה. לא תהיה לתביעה כל ממשות. לפיכך, כל מה שאנו מבקשים, בסך הכל, זה את אותו צו מניעה עד למתן פסק דין בבקשה לביטול פסק דין.

חברי גם מטעה את בית המשפט כי הדיון בעניין זה כבר נקבע, יש תאריך. אני צריך להגיש תצהירים עד חודש יוני וחברי חודש שלאחר מכן. יש כבר מועד להוכחות בתיק העיקרי, למיטב זכרוני בחודש אוקטובר.

יותר מכך, אני זה שפנה לבית המשפט וביקשתי לזרז את ההליכים. חברי לא הצטרף לבקשה שלי, כי כנראה הוא מעדיף לממש את הדירה לפני שתתברר תביעה זו.

לכן אני סבור שכל הקונסטלציה הזו שנטענה פה, וכבר בית המשפט נתן את הצו ושילמנו את העירבון. איני מבין את ההבדל שחברי טוען לו בין ארעי לזמני, שכן זו הייתה כוונת בית המשפט כפי שבית המשפט עצמו אומר עכשיו.

מטריחים אותנו פעם שלישית ומוציאים מאתנו כספים כדי לשלם ערבונות כשאין כל צורך בזה. יש לסיים את המשפט ואז חברי יעשה מה שהוא רוצה. אני מאמין שאחרי סיום ההוכחות בתיק הזה, נשמע את המשיב סוף סוף ויינתן פסק דין שיבטל את הסכם הפשרה. על פניו, איזה הסכם פשרה זה שהנושה מקבל את כל מה שהוא רוצה. יתרה מכך, מדובר בשיק שלא בחתימת המערערת 1. האב חתם בשמה. בחברה הערבית לא הולכים ואומרים שהאבא זייף את החתימה במיוחד כשהוא עדיין בחיים. השיק ניתן על חלק, שמי שמילא את פרטיו זה אותו משיב. אנו לא נמצאים בשלב הזה, אלא בתביעה לביטול פסק דין שנתן תוקף להסכם פשרה.

<u>עו"ד רביב:</u>

לגבי המבקשת 1 ובית המשפט התייחס לזה, היא לא צד בתיק. אני לא יודע מה היא עושה כאן. היא נמחקה במסגרת אותו הסכם פשרה. חברי טוען שהנושה קיבל הכל. במסגרת הסכם הפשרה נסגר התיק נגד המבקשת 1, שהייתה עורכת דין.

<u>עו"ד צח:</u>

היא הייתה בהליכי פשיטת רגל וקיבלה הפטר.

<u>עו"ד רביב:</u>

אני מפנה להסכם הפשרה, נספח ח' סעיף 5, נאמר שם שהתובע יסגור את כל התיקים נגד בני המשפחה ואת תיק ההוצל"פ בכל הנוגע למבקשת 1. הסכם הפשרה הוציא אותה מתיק ההוצל"פ ואפשר לה לא להיות חייבת.

בניגוד למה שחברי אמר, מי שצריך היה להזמין את עו"ד מוסא כדי לבסס את ההטענה ההזויה שלא היה ייפויי כח מהמבקשות, זה לא אחר מאשר חברי. הם היו צריכים לזמן אותו. אני כן הזמנתי אותי וחברי יודע על כך, אבל בגלל נסיבת אבל משפחתי הוא לא התייצב לדיון. ביקשתי לדחות את הדיון אבל בית המשפט לא נעתר לבקשתי.

הסיפור של ייפויי הכח זה דבר שנולד לאחר מכן. אם בית המשפט יעיין בכתב התביעה ובבקשה לצו מניעה זמני, אין זכר לכך והיא נולדה רק לאחר שהתברר שהתיק בוער ואני לא יכול להציג את ייפויי הכח. הדעת נותנת שטענה כזו היא טענה שבראש ובראשונה שניתן לטעון ולא נטענה ולא בכדי.

לגבי מאזן הנוחות, יש פסיקה שאומרת שככל שסיכויי התביעה נמוכים יותר, כך לא עומדים על נושא של הנוחות ולא מקפידים לגביו...

טיעונו של עו"ד רביב הופסק.

<u>עו"ד צח:</u>

אני רק רוצה לומר שההליך נגד המבקשת 1 לא הופסק. היא לא ידעה על התיק הזה כאשר בשנת 2013 היה הליך פשיטת רגל. בשנת 2016 קיבלה הפטר ללא קשר לפסק הדין.

<u>פסק דין</u>

מטיעוניו של עו"ד רביב עולה כי בית משפט קמא אפילו לא שמע את עו"ד מוסא אשר נטען, ועל זה מתבססת התביעה, כי חתם על הסכם הפשרה ללא הרשאה.

עו"ד רביב טוען כי ביקש לזמן את עו"ד מוסא אך לא התייצב בגלל אבל משפחתי.

מדובר בהליך שנמשך משנת 2007, כאשר אז מונו המחזיקים, כונסי נכסים. איני סבורה כי ייגרם נזק כלשהו למשיב או למחזיקים במידה ובית המשפט יברר את הטענה המהותית הזו.

לפיכך, אני מבטלת את החלטת בית משפט קמא, ומורה לבית משפט קמא לשקול האם להותיר את הצו הארעי שניתן (לאחר שהתיק הוחזר לבית משפט קמא כבר 4 פעמים ע"י בית המשפט המחוזי, כל פעם מטעם אחר), עד הכרעה בתיק העיקרי שעניינו ביטול פסק הדין ו/או האם להותיר את הצו הארעי **<u>לאחר שמיעת עו"ד מוסא</u>**. ראוי שבית משפט קמא ייתן לתיק קדימות.

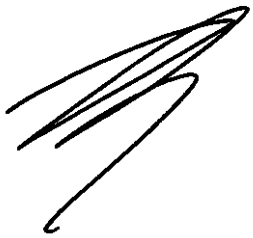
צו עיכוב הליכי ההוצל"פ יעמוד בתוקפו בכל מקרה, עד שמיעת עו"ד מוסא ושני הצדדים ידאגו לזמן את עו"ד מוסא להליך זה (על מנת שלא יהיו ויכוחים של מי העד).

למיטב הבנתי התיק העיקרי קבוע לחודש אוקטובר. לפיכך מטעמי ייעול, ראוי שאכן ההכרעה תינתן בתיק זה, כאשר כמובן שגם בתיק זה לא יכול להינתן פסק דין ללא שמיעת עו"ד מוסא, שנטען שהצדדים מעוניינים בהעדתו.

בשלב זה, שוב איני עושה צו להוצאות.

יחד עם זאת, העירבון שהופקד, יישאר מופקד בבית משפט השלום, להבטחת הוצאות המשיבים, ככל שהתביעה לביטול פסק הדין, תדחה.

ניתן והודע היום ח' סיוון תשפ"א, 19/05/2021 במעמד הנוכחים.

ברכה בר-זיו, שופטת

הוקלד על ידי גלית ביניש